

ПРОТОКОЛ

№ 1820

гр. София, 13.05.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 29 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

при участието на секретаря Радка Ив. Георгиева
и прокурора В. Д. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Мирослава Тодорова Частно наказателно дело № 20221100201422 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 12:30 часа се явиха:

На именното повикване в 12:20 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Я.К. В. – редовно призован, се явява, доведен от затвора – гр. София със защитника си адв. Е.Я..

НАЧАЛНИКЪТ НА ЗАТВОРА, редовно уведомен чрез процесуалния си представител, не се явява.

За него се явява инспектор М.М., с пълномощно по делото за процесуално представителство.

СВИДЕТЕЛКАТА Д. Л. Н. – редовно призована, се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ М. Р. Г. – редовно призован, се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ Л.М. - нередовно призован, не се явява. Установено е, че не може да бъде призован в гр. Враца. Установен е нов адрес в гр. София, ж.к. „Младост“, от който не е извършено редовно призоваване на свидетеля.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА самоличност на явилите се свидетели:

Д. Л. Н., с ЕГН: ***** неосъждана, без дела и родство със страните;

М. Р. Г., с ЕГН: ***** , неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА на свидетелите наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛИТЕ /поотделно/: **ОБЕЩАВАМЕ** да говорим истината.

СЪДЪТ ОТВЕДЕ свидетелката Н. от залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля М. Р. Г.

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Работя от 10 години в СБАЛЛС – гр. София, а от 1 година съм неин директор. Г. В. го познавам от 11.08.2015 г., тъй като оттогава като задържано лице с прокурорско разпореждане № 334 от 2015 г. той е настанен в СБАЛЛС.

Въпрос на съда: От тогава до сега г-н В. с каква честота има престой в болницата или престоят му е непрекъснат?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Оттогава почти постоянно е в болницата.

Въпрос на съда: Каква е причината за това?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Причината е съдебно определение на ВКС по наказателно дело № 595 от 25.07.2016 г. във връзка с изготвена и приета от съда СМЕ № 18789 от 19.07.2016 г. По силата на това определение се предписват медицински грижи, като в експертизата е отбелязано и съдът го кредитира, че лицето трябва да пребивава в СБАЛЛС като най-подходящо място за пребиване с цел предотвратяване на реален риск от влошаване на състоянието и при постоянен клиничен контрол.

Въпрос на съда: Към настоящия момент какво е клиничното му състояние и според

Вас налага ли се да бъде продължен престоят му в болницата?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Това решение на експертизата, за която споменах, е във връзка с хронични заболявания с прогресивен ход на своето развитие. Там не може да се очаква обратно развитие и излекуване, а само влошаване и нашата цел е да не го допуснем, затова той пребивава в болницата толкова дълго. Към момента имаме инсулинозависим захарен диабет с дългогодишна давност, усложнен с всички усложнения – това е диабетната полиневропатия, ретинопатия. Също така има усложнение на бъбреците като нефропатия и микро и макроангиопатия, наслагва се и артериална хипертония, която е високостепенна, с която се занимаваме постоянно, както и дегенеративни артрозни изменение на шийния сегмент на гръбначния стълб, вследствие преживяно ПТП, с дископатия в областта на 3-ти и 4-ти шийни прешлени и изразен компресионен синдром, който ги безпокои, както и доброкачествена хипертрофия на простатната жлеза.

Въпрос на съда: Как на практика протича престоят на лишения от свобода в болницата?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Имаме едно усложнение на микро и макроангиопатията, което като последно се прояви с нестабилна ангина пекторис. Извърши му се коронарография и се наложи да се постави един стент на лявата коронарна артерия. Засега е в стабилно състояние относно сърдечния статус. Той се отнася доста критично към своето заболяване и изпълнява всички лечебни, диагностични, инвазивни методики.

Въпрос на съда: Има ли риск за него, ако не е в специализираната болница, а в общите помещения?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Категорично от влошаване относно компресивния синдром на шийния сегмент, който създава големи проблеми. Това бе постановено от специалисти по петорна експертиза и затова го наблюдаваме. Това, което съобщих последно се насложи, благодарение на дългогодишния диабет.

Въпрос на съда: В рамките на болницата какви корекционни дейности могат да се извършват с подсъдимия, т.е. може ли с осъдения да се извършва индивидуална или групова работа във връзка със заложените мероприятия по изпълнение на наказанието, които имат за цел да се създадат гаранции за законосъобразен начин на живот след излизането му от затвора?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Болницата е с постоянен режим на работа, 24-часов и с постоянно присъствие на лекуващи екипи. Многократно му е сменявана терапията относно сърдечната хипертония, което е в добрата медицинска практика, както и инсулиновата дозировка, тъй като неговия диабет е лабилен, т.е. постоянното клинично наблюдение и изключване на рисковите фактори.

Въпрос на съда: Това е по отношение на здравето. Въпросът е позволяват ли условията на болницата лишеният от свобода да участва в някакви програми за обществено въздействие?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Разбира се, че позволяват, като в момента е пуснат на лечебна физкултура в нашата физиотерапия. Няма как да го спрем от такива програми.

Въпрос на съда: Вие имате ли непосредствени впечатления от г-н В. в рамките на престоя му в болницата, и ако да – можете ли да ни кажете какво разбрахте за него? Забелязвате ли човешки потенциал, който затворническата администрация може да използва, така че да се въздейства върху него превантивно и възпитателно?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: По принцип с това се занимава ИСДВР. От моя гледна точка аз не съм самостоятелно съществуваща единица, като административно съм подчинен на началника на затвора и както виждате съм написал доста справки. Той като пациент има критично отношение. Той с готовност приема новата терапия по отношение на периодично обострящите се хронични заболявания. С него нямам проблеми като пациент. Назначавали сме му много инвазивни изследвания и той се е съгласявал с нашето мнение.

Въпрос на съда: Включвал ли се е в някакви дейности, които да подпомагат лечението на други болни?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Да, мисля, че скоро помилвах един пациент от кабинета на президента. Той беше с квадриплегия, не се движеше. Доколкото си спомням там имаше участие на г-н В.. Той беше активен за отправяне на искането.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ на началника на затвора: Аз също нямам въпроси.

Въпрос на адв. Я.: Какво е Вашето наблюдение относно поведението му към персонала и другите лишени от свобода?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Категорично аз отговарям за отношението на болните към персонала и нямам сведения да е възпрепятствал техните действия по лечебния процес. Нямам постъпили жалби като директор на болницата от останали пациенти – лишени от свобода и задържани лица.

Въпрос на съда: Да сте констатирали прояви на агресия и гняв?

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Не, такова нещо не е стигнало до мен.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля М. Р. Г.. Не възразяваме същият да бъде освободен от съдебна зала.

СЪДЪТ с оглед становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА свидетеля М. Р. Г. от участието му в съдебно заседание.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелката Д. Л. Н., която се въведе в залата.

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: От 5.06.2017 г. работя като ИСДВР в затвора – гр. София. Преди това съм работила като социален работник във Фондация „Социално развитие“ във Факултета.

Познавам г-н В.. С него сме се виждали в затвора.

Въпрос на съда: През това време Вие ли сте била социалния му работник?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Работила съм и като заместващ титуляра на групата и като социален инспектор, който е титуляр на групата, в която е настанен – това е 4-та група.

Въпрос на съда: В кой период от време бяхте социален работник на г-н В. като титуляр и по заместване?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: По заместване бях от месец февруари, миналата година, а като

титуляр може би от месец декември, миналата година, но не съм сигурна за точната дата до средата на месец март.

Въпрос на съда: Имало ли е специализирани програми за индивидуална работа или за групова работа с г-н В.?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Това болнично заведение има особен статут в затвора, като престоят там по-скоро е ориентиран към съхранение на здравето и живота на лишени от свобода и задържани от различни градове, съответно затвори, като съм връчвала поща, работила съм по организирани турнири за шах, табла.

Въпрос на съда: С тези лишени от свобода с особен статут какви специализирани програми могат да бъдат провеждани – само участия в турнири за шах и писане на есета?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Да, турнири за шах, табла. В болнични заведения трудно биха били трудово ангажирани.

Въпрос на съда: С каква честота бяха срещите Ви с г-н В.?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Не мога да кажа категорично, но когато е имало документация му е била връчвана. Примерно, когато е имал някакви въпроси или съответно сме се засичали, когато е отивал на лавка.

Въпрос на съда: По Ваша инициатива срещите с каква ритмичност бяха, нямам предвид срещите за връчване на книжа и за отговори на въпроси?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Не мога да кажа точно, но например веднъж или два пъти месечно.

Въпрос на съда: Имаше ли предварително изработена програма, план за тези срещи?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Аз не съм изработвала.

Въпрос на съда: А поначало, когато сте се срещала с г-н В. по Ваша инициатива, какво беше съдържанието на тези срещи, какво точно правехте?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Пак казвам примерно се е случвало да има нужда да се уточни дадена ситуация в конфликтни отношения. Също така имахме идея той да е организатор на турнири. Аз все пак съм три месеца титуляр на групата.

Въпрос на съда: Какви са непосредствените Ви впечатления от г-н В.?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Поведението му е било в рамките на законовото, макар и в краткия ми престой, съответно уважително към мен, към колеги. Не мога да кажа нито положителни впечатления, нито негативни, било е законово.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ на началника на затвора: Нямам въпроси.

Въпрос на адв. Я.: Аз не разбрах за план на присъдата споменахте ли, че е изготвен от Вас или от друг Ваш колега, който В. да е подписал?

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Всъщност преди да сдам групата, не мога да кажа с точност дата, тъй като в затвора на ротационен принцип се сменят групите, но ако не се лъжа може би преди да я сдам подписах, но не мога да кажа със сигурност. Има досие, от където може да се проверят тези документи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетелката Д. Л. Н.. Не възразяваме същата да бъде освободена от съдебна зала.

СЪДЪТ с оглед становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА свидетелката Д. Л. Н. от участието ѝ в съдебно заседание.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ на началника на затвора: В изпълнение указанията на съда от предходното заседание искам да кажа, че прегледах досието на молителя. Режимът му е променен непосредствено преди изменението в Стара Загора, или малко преди това, сега не мога да се ангажирам с точна дата. Единственият съдебен акт, който фигурира след налагането на заповедта, е решението на Административен съд – Стара Загора, т.е. към момента лицето изтърпява наказанието при условията на „строг“ режим.

Представям справка за изтърпяното до момента наказание от лишения от свобода.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на други доказателства. Моля да приемете справката.

АДВ. Я.: Нямам искания за други доказателства. Имам предложение да бъде заличен ИСДВР М., тъй като не се явява днес, с цел да не се отлага делото.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се заличи свидетелят.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ на началника на затвора: Аз също не възразявам да се заличи свидетеля.

СЪДЪТ, като съобрази становището на страните, намира, че за правилното изясняване на делото не се налага провеждане на разпит на нередовно призованият свидетел Л.М., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ЗАЛИЧАВА свидетеля Л. П. М. от списъка на лицата за призоваване.

На основание чл. 283 от НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА като доказателства писмените материали, приложени към молбата за условно-предсрочно освобождаване на лишения от свобода Я.К. В., докладите на специализираната администрация при затвора – гр. София, както и материалите от затворническото досие.

Въпрос на съда към лишения от свобода: В миналото съдебно заседание свидетелката ИСДВР каза, че добре сте се справили на великденското есе и ще Ви наградят, наградиха ли Ви?

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА: Още не са ме наградили.

СЪДЪТ, като съобрази становището на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ на началника на затвора: Уважаема госпожо Председател, становището на началника на затвора е, че към момента молбата на осъденото лице е неоснователна. Налице е само първата предпоставка по чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК, а именно лишеният от свобода е изтърпял повече от две трети от наложеното му наказание.

По отношение на втората предпоставка, а именно доказателства за трайно поправяне и превъзпитание на осъденото лице с оглед постигане на целите на наказанието, заложи в чл. 36 от НК, от наличните към момента доказателства не може да се направи обоснован извод за настъпила трайна тенденция в това отношение. Мотивите за това са изложени подробно в становището на началника на затвора и придружаващите го документи, като за процесуална икономия няма да ги преповтарям и са еднопосочни в това отношение.

С оглед на което, становището на началника на затвора е молбата да бъде оставена без уважение.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Председател, моля да отхвърлите молбата като неоснователна, защото към момента молителят не се е поправил.

АДВ. Я.: Уважаеми градски съдия, считам, че са налице законовите предпоставки за предсрочно освобождаване, визирани в чл. 437, ал. 2 от НПК, вр. чл. 70 от НК.

Я.В. е изтърпял повече от две трети от наложеното наказание и с поведението си е дал доказателства за своето поправяне и превъзпитание. Това е видно от добрите характеристични данни, дадени от директора на болницата д-р М.Г.. Както

д-р Г. спомена Я.В. с работата си в болницата не само се лекува, но той е съдействал и на други лишени от свобода в болницата, като е помагал. Последно д-р Г. спомена, че благодарение на Я.В. едно момче, което е парализирано, лежащо болно в затвора, е било помилвано от президента на Република България. Това е така, защото Я.В. беше написал жалба да омбудсмана на Република България и поиска съдействие пред президента, за да бъде помилвано това момче.

Налице са добри характеристични данни от ИСДВР до тук, които го познават. Участвал е в турнир за шах, в конкурси за стихове във връзка с Великден, както каза ИСДВР, разпитана в предходно съдебно заседание и Я.В. е подготвен за награда. Въпреки че същият е в болницата на затвора и тъй като е тежко болен не могат да се извършват никакви по-особени корекционни дейности и участия в програми, но въпреки това Я.В. в продължение на години беше почетен член на „Национално Сдружение Съвършена България“, като от началото на тази година той единодушно бе избран за негов председател. Както споменах вече, той активно съдейства на другите лишени от свобода за изтърпяване

на присъдата, за тяхното законосъобразно поведение. В продължение на повече от две години Я.В. не е извършил друго престъпление, няма дисциплинарни нарушения и наказания, счита се дисциплинарно ненаказван. Това е още едно доказателство за неговото поправяне и превъзпитание, ако се погледне неговото поведение в предходни години, в началото на изтърпяване на присъдата. Не напразно през лятото на 2020 г., заповед на ГДИН по чл. 120 от ЗИНЗС беше отменена от Административния съд – гр. Стара Загора като незаконосъобразна, тоест Я.В. няма дисциплинарни наказания, няма никакви негативни характеристични данни. Друго, което бих искала да кажа, че на Я.В. му остава 1 година остатък, той е в тежко здравословно състояние. Вярно е, че се лекува в болницата и по отношение на него се извършват правилни лечебни програми, но той ако бъде на свобода ще може да се лекува много по-добре и това е още един аргумент за това ние да искаме предсрочно освобождаване.

Моля да бъде помилван. Моля да постановите решение в този смисъл.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА: Аз моля, ако мога да бъда пуснат в предсрочно освобождаване. Оттук нататък, каквото прецени съдът.

СЪДЪТ, като обсъди становището на страните в контекста на събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

Производството е по реда на чл. 439 и следващите от НПК. Иницирано е от страна на лишения от свобода Я.К. В. и неговия защитник с искане за предсрочно освобождаване, като се твърди, че са налице изискуемите предпоставки по чл. 70, ал. 1, т. 2 от НК за това.

За да прецени основателността на искането на лишения от свобода, съдът отчете правното значение на следните обстоятелства.

На първо място, съдът взе предвид, че Я.В. към настоящия момент изтърпява наказание от 8 години „лишаване от свобода“, което е било определено по НЧД № 855/2019 г. на СпНС, по което е било извършено групиране с налагане на общото най-тежко наказание измежду наложените наказания на г-н В. по НОХД №1099/2015 г. на СпНС, НОХД № 3128/2017 г. на СпНС и по НОХД № 22150/2015 г. на СРС. По изпълнение на посоченото общо най-тежко наказание Я.В. е постъпил в затвора на 7.09.2015 г.

От актуалната към днешна дата справка от затвора – гр. София е видно, че към 13.05.2022 г. Я.В. фактически е изтърпял 6 години, 9 месеца, 9 дни, от работа 2 дни, общият размер на изтърпяното до настоящия момент възлиза на 6 години, 9 месеца, 11 дни, а остатъкът на 1 година, 2 месеца и 19 дни. Това означава, че действително лишеният от свобода е изтърпял повече от две трети от наложеното му наказание, каквото е условието, изисквано към лишени от свобода – осъдени за престъпление при условията на опасен рецидив, а това е първата предпоставка, позволяваща предсрочно освобождаване. По отношение съществуването на тази предпоставка не е налице и спор между страните. Началникът на затвора в съпроводителното си писмо, с което е изпратил молбата за

предсрочно освобождаване, признава наличието на тази предпоставка, като счита обаче, че не е налице втората задължителна предпоставка, а именно г-н В. в мястото за изтърпяване на наказанието да е дал доказателства за своето поправяне.

За да прецени дали становището на началника на затвора е обосновано, съдът извърши анализ на събраните по делото доказателства, които засягат тази група от обстоятелства.

Видно от актуалната справка за съдимост на лишения от свобода Я.В. срещу него са били проведени многократно наказателни производства - 13 на брой, по които е бил признат за виновен и постъпателно е била увеличавана наказателната репресия срещу него, включително с налагане на продължително наказание „лишаване от свобода“.

Съдебната история на г-н В. и очевидно оказалата се многократно неефективна наказателна репресия спрямо него са били фактори, които при последното постъпване на лишения от свобода в затвора са изисквали да бъдат положени особени усилия по линията на социалната дейност и възпитателната работа, така че да се направи опит този път корекционната работа да бъде успешна.

Съдебната история на лишения от свобода, от друга страна показва, че по отношение на изискванията към доказателствата за поправянето му обосновано е налице критично отношение и лишеният от свобода следва да демонстрира поведение, което недвусмислено и категорично да показва промяна на криминалните нагласи и положителна промяна в поведението към готовност и способност за водене на законосъобразен начин на живот извън системата на затворнически надзор.

В тази насока съдът отчете данните от доклада на ИСДВР, изготвен на 5.04.2022 г., от който е видно, че опасността от рецидив понастоящем е намаляла от 79 на 67 точки. Това постижение не може да бъде подценявано, но същевременно е видно, че рискът от рецидив и понастоящем е в средните стойности. Същевременно е видно и че лишеният от свобода, независимо че от продължителен период от време се намира в специализираната болница на затвора, продължава да бъде със „строг“ режим на изтърпяване на наказанието, което означава, че мерките за контрол и надзор върху него не са снижавани, така че да бъде извършена проверка на това по какъв начин смекчаването на наблюдението се отразява на неговото поведение. Поради това съдът констатира, че не е изчерпан потенциалът на пенитенциарната система.

Действително за Я.В. са събрани добри характеристични данни, независимо от известната уклончивост на разпитаните свидетели в съдебното следствие, която идва от това, че опитът им с г-н В. не може да се нарече пълноценен опит за формиране на възприятия. Разпитаните инспектори по социална дейност и възпитателна работа не установяват, че с Я.В. е била провеждана такава форма на социална дейност и възпитателна работа, която да може да бъде квалифицирана като адекватна специализирана програма по смисъла на чл. 157 от ЗИНЗС. Не се установяват доказателства, че е бил извършен адекватен анализ на криминогенните фактори, т.е. на факторите, които са причина г-н В. всеки път,

след изтърпяване на наказанието си, да извършва друго престъпление, като част от тези престъпления са тежки престъпления, свързани с насилие. Съответно не се установява на действителните криминогенни фактори да е въздействано с адекватни специализирани програми за индивидуална и групова работа. Както беше установено в днешното съдебно заседание от показанията на директора на специализираната болница, провежданото лечение с Я.В. не е пречка за участие, в случай че той желае при условията на доброволност, да бъде включван в подходящите програми за обществено въздействие. Видно е, че поведението на г-н В. в последните години, след първоначалните 8 дисциплинарни наказания, е кооперативно и той се включва във всички предложени му възможности за участие в програми. В този смисъл от негова страна не е налице съпротива за провеждане на реална ефективна корекционна работа.

Независимо от дефицитите на превъзпитателната и корекционна дейност обаче, тези изводи на съда са от значение единствено и само за началника на затвора за планиране на предстоящата работа със затворника, но не и за формиране на извод, че събраните по делото доказателства позволяват изграждане на надежден и убедителен извод, че лишеният от свобода понастоящем, преди да изтърпи поредното наказание „лишаване от свобода“, вече е формирал такъв устойчив волеви самоконтрол, който да го възпира от извършване на престъпления.

Както съдът посочи, не следва да бъдат подценявани усилията на Я.В. за добро поведение в затвора, за оказване на помощ на затворници за пълноценното и успешно упражняване на правата им и за съблюдаване на затворническата дисциплина след първоначалните дисциплинарни нарушения. Тези обстоятелства обаче към настоящия момент не са достатъчни, за да се приемат за необходимата положителна промяна, още повече, че не е проверен начинът на реакция на лишения от свобода при снижаване на мерките за надзор върху него, което несъмнено предстои.

Мотивиран от изложеното, от една страна съдът намира, че направеното искане от страна на Я.В. към настоящия момент се явява неоснователно, а от друга страна, с оглед поощряване на неговите усилия и с оглед създаване на предпоставки следващо искане от лишения от свобода да бъде прието за основателно, съдът намира, че следва да се обърне внимание на началника на затвора за включване на лишения от свобода Я.В. в адекватни специализирани програми за индивидуална и групова работа с него по смисъла на чл. 157 от ЗИНЗС, такива, каквито действително биха могли да дадат обективна фактологична основа, въз основа на която началникът на затвора да извърши по-нататък реална преценка налице ли е втората предпоставка по чл. 70, ал. 1 от НК или не.

Ето защо

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на лишения от свобода Я.К. В. с ЕГН: ***** за условно предсрочно освобождаване по изтърпяване на остатъка от наложеното общо най-тежко наказание по НЧД № 855/2019 г. по описа на СпНС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Софийски апелативен съд по реда на глава XXII от НПК.

Препис от определението да се изпрати на началника на затвора след влизането му в сила.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:00 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____